

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. právní věci **žalobce: N. G.**, nar. „X“, státní příslušnost Turecko, trvale bytem „X“, zastoupeného Narcisem Tomáškem, advokátem se sídlem v Děčíně, ul. Masarykovo nám. č. p. 193/20, PSČ 405 02, proti **žalované: Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem v Praze 3, ul. Olšanská č. p. 2, PSČ 130 51, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2012, č. j. CPR-11509/ČJ-2011-9CPR-V243,

takto:

- I. Žaloba s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobce se prostřednictvím svého právního zástupce žalobou podanou datovou schránkou u Městského soudu v Praze dne 2. 5. 2012, který ji následně pro svoji místní nepřislušnost usnesením ze dne 10. 5. 2012, č. j. 1 A 26/2012 – 8, postoupil zdejšímu soudu jako místně příslušnému k vyřízení, domáhal zrušení rozhodnutí žalované Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 26. 3. 2012, č. j. CPR-11509/ČJ-2011-9CPR-V243, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort – detašované pracoviště Rumburk, ze dne 4. 10. 2011, č. j. CPUL-9294-57/ČJ-2010-0464KP-SV, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 5 let. Počátek doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy žalobce pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Doba k vycestování z území České republiky ve smyslu ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců byla stanovena do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Podle ust. § 120a zákona o pobytu cizinců se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestovat podle ust. § 179 zákona o pobytu cizinců.

Předmětná žaloba tedy směřovala proti rozhodnutí správního orgánu, na což dopadá právní úprava upravená v ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V této souvislosti je třeba uvést, že k podání

žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.

Pro daný případ podle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a ust. § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců přitom platí, že žalobu proti správnímu rozhodnutí žalované o vyhoštění lze podat ve lhůtě 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, s tím že zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dále v odst. 3 stejného ustanovení je zakotveno, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaná soudu zaslala příslušný správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhla zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Z předloženého správního spisu žalovanou soud přitom prokazatelně zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí, jak bylo specifikováno shora, bylo žalobci prostřednictvím jeho právního zástupce řádně doručeno datovou schránkou dne 4. 4. 2012.

Tento den je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. a ust. § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle dnů byla tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí středa 4. 4. 2012 a 10 denní lhůta pro podání správní žaloby tak skončila v pondělí 16. 4. 2012 jakožto nejbližší následující pracovní den po sobotě 14. 4. 2012, na který by bez dalšího připadal konec běhu 10 denní lhůty pro podání předmětné žaloby.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žaloba byla podána k soudu prostřednictvím datové schránky až dne 2. 5. 2012. Z právě uvedeného je tak zřejmé, že lhůta k včasnému podání žaloby nebyla zachována, když žaloba nebyla v poslední den lhůty předána soudu nebo jemu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. proto nezbylo soudu nic jiného než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená 10 denní lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tuto žalobu pro opožděnost ve výroku usnesení ad I. odmítl. Na tomto místě soud podotýká, že tomuto postupu nebrání skutečnost, že již provedl procesní

úkony směřující k rozhodnutí o věci samé. Opožděnost žaloby je totiž soud povinen zohlednit v každé fázi řízení o ní, když pro tento závěr svědčí jednoznačná dikce výše citovaného ust. § 172 odst. 2 věta druhá zákona o pobytu cizinců, kterému koresponduje i obecná úprava obsažená v ust. § 72 odst. 4 s. ř. s. Tentýž závěr vyslovil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 As 11/2005-72, který byl publikován se Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 715/2005 a také na www.nssoud.cz.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 1. srpna 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová